

TEKST EN FOTO'S: FRANK VANDEPITTE

MAURICE GAAT MET PENSIOEN!

AFSCHEID VAN DE MAN DIE ONS INSPIREERDE TOT HET
UITBOUWEN VAN EEN PLOEG WIJKWERKERS ALS
RUGGENGRAAT VOOR VRIJWILLIGERSINZET

OP 1 DECEMBER GAAT MAURICE HEYVAERT, DE EERSTE LDE-BUURT-
GROENWERKER VAN GENT IN PENSIOEN. Een gesprek.

FRANK: Maurice, hoe en wanneer ben je aan de slag gegaan
bij Samenlevingsopbouw Gent?

Maurice: Dat moet zo'n 12 à 13 jaar geleden geweest zijn. Ik
ben van mijn 14 jaar aan het werk, merendeels als wegen-

werker en textielarbeider. Toen ik rond mijn 45e werkloos
werd, raadde de RVA me aan om een spoedcursus groen-
werker te volgen bij de VDAB. Zo heb ik ook nog een tijd als
PWA-werknemer verschillende 'groenwerkjes' opgeknapt.
Tot ik uiteindelijk gesolliciteerd heb bij Samenlevingsopbouw
Gent voor de job als buurtgroenwerker. De VDAB had me
attent gemaakt op de vacature.

F: Wat heb je als buurtgroenwerker zoal gedaan?

M: In de beginperiode werd ik ingezet in het Banierpark bij de Dampoort. Het hele parkje werd heraangelegd, er kwam een composteerplaats en een buurt- en sneukeltuin. Er werden notenstruiken, fruitbomen en kruiden aangeplant. Om het project levensvatbaar te maken vergde dit veel en goede opvolging en zorg. Aangezien het voor mij een relatief nieuwe job was, was er ook een onderlinge afspraak met de Groendienst van Sint Amandsberg dat ik daar één dag per week ingeschakeld werd in de gewone werking. Zo leerde ik verder bij over het gewone werk in een groendienst. Op die manier heb ik een vijftal jaar gewerkt.

Toen het project Duurzaam Huis in de Dampoortwijk afgerond werd, werd mijn inzet in het Banierpark verminderd, waardoor ik wekelijks voor één of twee dagen naar de buurttuin van 't Postje in de Muide trok. Daarna zijn er ook nog de tuintjes aan de Vijvers in Ledeberg bijgekomen, nog later ook de Site en de tuintjes van Nieuw Gent.

Op dit moment werk ik in de tuintjes in Nieuw Gent, op de stadsakker van de Site en in de composteerplek van de Dampoort. Ik doe er algemeen groenonderhoud. Ik wiedz dus veel onkruid, maar hou ook het plantseizoen in de gaten, verzorg aanplantingen of geef advies erover. Tot slot beheer ik ook de composteerplek, hou ik toezicht op het aangeleverde groente- en fruitafval en verwerk het afval tot inzetbare compost.

F: Zo te horen heb je al op veel plaatsen en buurten gewerkt. Favorieten?

M: Ja, toch wel. Het Banierpark omdat ik daar mijn werk helemaal zelf kon invullen. Ik had er een eigen werkschema en was verantwoordelijk voor het hele park. Ik werd er door buurtbewoners ook op aangesproken en er groeide een band met de buurt. Verder hou ik goede herinneringen over aan de Groendienst. Ik werkte er met een goeie groep collega's, wat een heel verschil was met het Banierpark waar ik geen Samenlevingsopbouw-collega on-the-floor had. Tot slot ook de werking in Nieuw Gent: daar is een grote groep bewoners betrokken op de werking in de tuintjes. Het project is er echt gedragen door een ploeg, er is een goeie sfeer.

F: Wat heeft het werken als buurtgroenwerker betekend voor jou?

M: Door de jaren heen merk ik dat ik een aanspreekpunt geworden ben voor vele mensen in de wijk. Dat is plezant. Ik voel me daar goed bij om met de mensen te kunnen praten, maar ook om ne keer te lachen en onnozel te kunnen doen.

Ik merk dat mensen echt nood hebben een babbelke te kunnen doen. Mensen vertrouwen me, ik hoor veel verhalen, die ik wel voor mezelf hou. Ik kan goed overweg met veel verschillende mensen. In het begin was ik meer verlegen. Door het werk ben ik opengebloeid. Ik kwam gemakkelijker in contact met mensen en ik ben meer sociaal voelend geworden.

F: Welke veranderingen heb je meegemaakt op die 12 jaar?

M: In het Banierpark kom ik enkel nog om de composteerplaats open te houden.

Ik merk dat het park minder onderhouden wordt en vraag me soms af: wil de stad dit laten verloederen? Als je kijkt naar alle aangekondigde projecten van stadsvernieuwing in de Dampoortwijk en daartegenover het povere onderhoud van bestaande open ruimtes, dan stel ik me de vraag: valt er geen eer te behalen in het degelijk onderhouden van wat er al is?

F: Je werkte mee aan een leefbare omgeving. Vind je dat belangrijk?

M: Ik vind het goed dat daar inspanningen voor gedaan worden. Maar dat mag niet losgelaten worden. Ik word soms triest als ik naar het Banierpark kijk. Soms heb ik het gevoel dat ik verloren werk gedaan heb, als ik zie hoe verloederd het er nu soms bijligt. Je moet er permanent aandacht op houden, als dat verslapt gaat het terug achteruit. In die zin is het mooiste project Nieuw Gent. Daar is er geen verloederding. De mensen hebben er meer overzicht op de tuin, er is een grotere groep die samenwerkt aan het park.

F: Je pensioen komt heel dichtbij. Welke plannen heb je voor die periode?

M: Op 1 december ga ik in pensioen. Na 46 jaar arbeid, ga ik op 60 jaar in pensioen. Ik weet niet of ik veel tijd ga hebben. Ik wil me als vrijwilliger blijven inzetten voor de composteerplaats in het Banierpark en in de Tuintjes van Nieuw Gent. Daarnaast werk ik mee in de Dekenij Zwijnaardsesteenweg, waar ik nu meer tijd voor zal hebben. Vanaf volgend jaar word ik er officieel aangesteld als vlaggendrager en afgevaardigde. Ik zal mijn tijd wat meer zelf kunnen indelen, 't zal sowieso plezant worden.

Bedankt Maurice! Als buurtgroenwerker kon Samenlevingsopbouw Gent steeds op je rekenen. Je kon je makkelijk aanpassen aan verschillende situaties en omstandigheden waar je werd ingezet. Je slaagde erin met iedereen goed samen te werken en een luisterend oor te zijn voor vele buurtbewoners. We hopen je nog vaak en op verschillende plekken tegen te komen. Het ga je altijd goed. ■